

Zvolené téma je jistě velmi obsáhlé a prostor pro jeho rozebrání v této práci do jisté míry omezený. Tato práce je zaměřená především na úlohu radiologického asistenta při jednotlivých vyšetřeních. V úvodní části je popsána anatomie pohybového aparátu, jeho rozdělení na pasivní a aktivní složku a jejich stručná charakteristika. Následuje vyjmenování hlavních vyšetřovacích metod pohybového aparátu, situací, při kterých jsou indikovány, a jejich rozdíly při zobrazování různých částí pohybového aparátu. Dále se zabývám jednotlivými druhy těchto vyšetření a podrobněji popisují základní princip jejich metody, indikace a kontraindikace, úlohu radiologického asistenta při tomto vyšetření, zátěž pacienta při vyšetření a výhody a nevýhody těchto vyšetření. V závěrečné části porovnávám úlohu radiologického asistenta při výše zmiňovaných vyšetřeních pohybového aparátu a její časovou, fyzickou a technickou náročnost. Součástí práce je také výzkumné porovnání vyšetření kolene třemi zvolenými metodami. Vyšetření kolene jsem zvolila, jelikož patří v dnešní době k typickým vyšetřením pohybového aparátu. Tato komparace posuzuje úlohu rentgenového asistenta při jednotlivých vyšetřeních, jejich náročnost a přínos. V práci jsem použila metody analýzy, syntézy, indukce, dedukce, popisu, pozorování a komparace.